

DANIELŮV SVĚT

Příběh lásky, v němž hlavní hrdiny dělí od hněvu společnosti méně než jediný polibek

(režie: Veronika Lišková, 2014, distribuční premiéra: 19. 2. 2015)

Vítěz Ceny diváků na Mezinárodním festivalu dokumentárních filmů Jihlava

Snímek byl vybrán do prestižní sekce Panorama na festivalu Berlinale 2015

Daniel je mladý muž. Daniel je student a spisovatel. Daniel je pedofil. Je zamilovaný a vlastní orientaci netají, a to ani před rodiči milovaného chlapce. Daniel nikdy žádnému dítěti neublížil. Stejně jako Jirka Fx100d, Tomáš Efix, Petr Kasz, MR_Xguard, Host, Simgiran, Silesia, Elrond a další jeho známí z řad českých pedofilů. Jakou podobu a hodnotu má ten nejnítěrnější cit v podání Daniela a jeho přátel? Životní strasti i radosti těch, kterým příroda nadělila do vínku pedofilii. Filmový portrét Daniela a české pedofilní komunity. Příběh zakázané lásky a neustálého boje za smíření se sebou samým i za možnost přijetí uvnitř společnosti.

Základní premisou filmu, který se otevřeně pouští do tabuizovaného a zároveň předsudky obtěžkaného tématu pedofilie, je často přehlížený fakt, že většinu sexuálních zneužití dětí mají na svědomí nikoliv pedofilové, ale lidé s normální sexuální orientací. Skrze portrét konkrétního člověka, který se nebál předstoupit před kameru a otevřeně hovořit o svých problémech, si snímek klade otázku, jaké to je narodit se jako pedofil, nikdy nic nespáchat a přesto být nenáviděn společností. „Nechceme pedofilní problematiku bagatelizovat, ale nabídnout její plastičtější obraz, který ve svém důsledku třeba i může pomoci vyhodnotit reálná rizika,“ říká režisérka Veronika Lišková. Přesně to se podle znaleckého posudku, který na žádost České televize vypracoval Prof. PhDr. Petra Weisse, PhD., Dsc., podařilo.

Film jako osvěta, prevence i výchovná role

„Film pojednává o pocitech ze života mladého muže, který prochází obdobím coming outu, tedy sebeuvědomování si a částečným zveřejněním své poruchy sexuální preference – pedofilie. Film představuje velmi reálně a přitom citlivě vnitřní konflikty, které tato menšinová preference svému nositeli přináší, zmatky i předpokládané problémy spojené s jejím zveřejněním,“ píše ve svém posudku profesor Petr Weiss. Film podle něj může sloužit jako osvěta pro většinovou společnost, tak i plnit preventivně-terapeutickou roli. Třetí rolí, kterou podle profesora Petra Weisse film plní, je i sexuálně výchovná: „může sloužit i jako prevence kriminality vůči dětem, tedy upozornit děti i jejich rodiče na existenci tohoto problému a zvýšit jejich citlivost vůči známým ohrožení či potenciálních rizikových situacím.“

Režie: Veronika Lišková / **Kamera:** Braňo Pažitka / **Námět a produkce:** Zdeněk Holý / **Střih:** Hedvika Hansalová / **Zvuk:** Jan Richtř / **Země:** ČR / **Rok výroby:** 2014 / **Jazyk:** česky / **Stopáž:** 75 min. / **Distribuční premiéra:** 19. 2. 2015

Ocenění a účast na festivalech:

* Snímek získal ceny diváků na 18. ročníku **Mezinárodního festivalu dokumentárních filmů Jihlava**. „Divácká cena je pro nás v případě tohoto filmu cenou nejvyšší. Chtěli jsme otevřít toto vysoce tabuizované téma široké veřejnosti a zdá se, alespoň podle reakce jihlavského publika, že se to zatím daří,“ říká autor námětu a producent snímku Zdeněk Holý.

* Snímek byl prezentován v prestižní sekci Panorama na filmovém festivalu **Berlinalé 2015**, což je už samo o sobě velké vítězství - naposledy měl český film v sekci Panorama na Berlinalé zastoupení v roce 2010.

TVŮRCI

Zdeněk Holý (*1974), autor námětu, producent

Absolvoval FF UP v Olomouci obor Teorie a dějiny dramatických umění.

Působil jako dlouholetý redaktor filmového časopisu Cinepur, v letech 2007

2010 jako šéfredaktor. V rámci svého doktorandského studia na FAMU

natočil experimentální snímek Bitevní pole Titan (2007). V letech

2008 - 2012 působil jako ředitel Nakladatelství Akademie múzických

umění v Praze. Od roku 2012 se věnuje producentské a tvůrčí

činnosti ve společnosti Vernes. Je autorem námětu filmu Danielův svět,

autorem námětu a scénáře populárně naučného dokumentu Či je moje dítě a scénáře

webseriálu Dámi/Nedámi. V roce 2013 mu v časopise Host vyšla povídka Lesní vrah.

Veronika Lišková (*1982), scenáristka, režisérka

Vystudovala Katedru teorie kultury na FF UK a Katedru scenáristiku a dramaturgii na FAMU. Spolupracovala s řadou filmových institucí a festivalů a působila jako šéfredaktorka časopisu Nový Prostor. V současnosti pracuje v Institutu dokumentárního filmu, neziskovém centru podporujícím autorskou dokumentární tvorbu v regionu střední a východní Evropy. Její dosavadní filmografie zahrnuje snímky: Doteky tance (2010), Mezičas (2010), Dokud nás Bůh nerozdělí (2011), Trochu lepší svět (2012). Snímek Danielův svět je jejím celovečerním debutem.

ROZHOVOR S HLAVNÍM PROTAGONISTOU

Proč jsi se rozhodl otevřeně vystoupit před kamerou?

V první řadě jsem to bral jako svou povinnost vůči pedofilní komunitě. Pro tvůrčí tým bylo pochopitelně obtížné najít protagonistu, který by se natáčení zúčastnil bez skrytého obličejce, já jsem v té době už vystupoval veřejně jako pedofil a neměl jsem tolik co ztratit jako jiní. A považoval jsem za důležité, aby tento dokument vznikl. Vidím jako zásadní účel tohoto projektu, aby existoval informační zdroj pro ty, kteří tyto informace potřebují. A to jsou nejen zejména mladší pedofilové, kteří svojí sexualitu teprve poznávají, ale i jejich rodiny, přátelé, kdokoli, koho se toto téma týká nebo někdy může týkat.

Jak bys popsala svoji zkušenost s natáčením? Proměnil se díky tvému zapojení do filmu nějak tvůj život a očekáváš, že se díky němu ještě nějak promění?

Samotné natáčení dokumentu pro mě leckdy byla zábava, vzhledem k mému studiu v oblasti umění a médií jsem získal zajímavé zkušenosti a poznal neméně zajímavé lidi z oboru. Během natáčení, které trvalo více než rok, jsem byl také konfrontován sám se sebou. Odpovídat na dotazy, které se týkaly mého života a vcelku intimních záležitostí, mě vedlo k tomu si i sám pro sebe tyto odpovědi jasně formulovat. Můžu říct, že i má práce na dokumentu přispěla k mému osobnímu rozvoji, ujasnění si priorit v životě a vyrovnání se s vlastní identitou nejen tou sexuální.

Nakolik vnímáš Danielův svět jako svůj osobní portrét a nakolik podle tebe nese i univerzálnější výpověď o životě lidí s pedofilní orientací?

Raději bych věřil, že jde spíše o univerzálnější výpověď než o můj vlastní portrét. Myslím, že struktura i omezená délka filmu vedou právě spíše k zachycení zejména těch momentů mého života, které nějak souvisí s mým sexuálním zaměřením, a s kterými se velká řada pedofilů může ztotožnit. Můj život se ale netočí pouze okolo komunikace s pedofily, vystupování před veřejností na toto téma a přemýšlení o dětech. Žiju vcelku jako kdokoli druhý se starostmi ohledně budoucnosti, studijními problémy a jinými faktory, které by jistě žádného

diváka nezajímaly. Zároveň si myslím, že pokud hovořím o pocitech k malému chlapci, nejedná se o nějakou chorobnou posedlost, ale jednoduše řečeno o lásku k druhému člověku, se kterým trávím víc času ve své fantazii než v reálném životě. Je to snad i výpověď univerzálnější, která neplatí pouze pro pedofily. Zároveň si vážím, že se tvůrčímu týmu podařilo i v krátkém čase dokumentu zachytit momenty mého běžného života a že tak snad posílili právě ono vyznění, že pedofil nežije pouze svojí pedofilii.

ROZHOVOR S AUTORY FILMU

Jak vznikl nápad natočit film s touto tematikou?

Zdeněk Holý:

„Nápad na film vznikl poměrně jednoduše. Jednou při sledování zpravodajství jsem si uvědomil, že se stále mluví o tom, jak pedofil něco provedl. Začal jsem si říkat - copak není na světě aspoň jeden slušný pedofil, který děti nezneužívá? Dovedl jsem si představit, jak to musí být nepříjemné se s takovou orientací narodit. Jaké to musí být, když nemůžete mít nikdy plnohodnotný milostný vztah, musíte se celý život ovládat a společnost vás ještě k tomu nenávidí, ať už jste něco spáchali či nikoli.

A pak jsme šli s režisérkou Veronikou Liškovou za sexuologem Petrem Weissem a získali jsme spoustu zajímavých faktů, která celý projekt posunula. Jako například ten, že většina pedofilů dítě nezneužije, že většinu sexuálních zneužití dětí mají na svědomí různé hraniční osobnosti s normální sexuální orientací. A to byl druhý důvod, proč ten film natočit.“

Neobáváte se negativních reakcí?

Zdeněk Holý:

„Bojím se toho, že lidé nebudou schopni přijmout rozdíl mezi myšlenkou a činem. To, že někdo na něco myslí, ještě neznamená, že páchá zločin. Mám obavy, že přestože náš film je citlivý, lidé by pedofily nejraději trestali i za myšlenky. Přitom, každý z nás měl v životě určité myšlenky, které byly nevhodné, když ne přímo třeba trestně, tak minimálně eticky. A asi si nedovedeme představit, že by nás někdo za ně trestal. Kdo však myšlenku převede v čin, ten by samozřejmě měl být plně odpovědný.“

Veronika Lišková:

„Danielův svět je jemný, komorní portrét, přesto jsme měli nemalé obavy ohledně toho, jak na něj budou

reagovat diváci. Přemýšleli jsme, zda vůbec budou ochotní strávit v kině s pedofilem přes hodinu svého času a zda překonají případnou averzi k tématu filmu. I mezi mými přáteli se našlo pár takových, které jsem musela přemlouvat, aby se k tomu odhodlali. Vyprodané kinosály na prvních festivalových uvedeních filmu nás však brzy přesvědčily o tom, že téma pedofilie diváky zajímá, že jsou ochotní o něm přemýšlet a také dlouze a vášnivě debatovat. Danielův svět není aktivistický film. Přesto jsme jím chtěli ve společnosti otevřít diskuzi a jsme rádi, že se to daří.“

Proč se Česká televize rozhodla Danielův svět podpořit svou spoluúčastí?

Martina Šantavá, kreativní producentka ČT:

„Myslím, že taková témata, kterým se věnuje snímek Danielův svět, bezpochyby patří do spektra veřejnoprávního média. Způsob, kterým ho režisérka Veronika Lišková zpracovala, mne navíc oslovil svou citlivostí a otevřeností, se kterou k tématu přestupuje. Téma filmu Danielův svět je pro mne výzvou k dialogu ve společnosti, který aktuálně neprobíhá. V české společnosti je ustálena na dané téma zkratka, ze které vychází, že pedofil rovná se sexuální násilník. Což není pravda. Ze strany České televize se pochopitelně rozhodně nejedná o oslavu této diagnózy, ale o snahu napravit nepodložené předsudky a zároveň říci, že i lidé s takovou diagnózou mají nárok na život, a že jejich život může být plnohodnotný.“

Tiskové materiály k filmu:

<http://artcam.cz/danieluv-svet/>

Tiskový servis:

Hedvika Petrželková

Film Distribution Artcam

Rašínovo nabřeží 6, 128 00 Praha 2, Czech republic
tel.: +420 221 411 619, mob.:+420 776 167 567

hedvika.petrzelkova@artcam.cz

www.artcam.cz

Produkce:

Zdeněk Holý

Vernes

České Budějovice 6, Karla Buriana 721/4, PSČ 37001,
tel.: +420 721 517 780

zdenek@vernes.cz

www.vernes.cz